

[૯] પાંસ હજાર માણસ ને ખાવાનું ખવાડવું

એક દાડો ભીડ ઇશુને વાહેડ આવી, અને ઇશુ હેનન ખુશી થકી મળ્યો, અને હેન હાતે પરમેશ્વર ના રાજ્ય ની વાતે કરવા લાગ્યો, અને ઝી હાજ થાવા સાહત હેત હેનને હાજ કર્ય .

ઝર દાડો નમ્મા લાગ્યો તે બાર સેલવે આવેને ઇશુને કેદૂ, “ભીડ ને જાવા દે કે સારે મેર ન ગામ અને વસ્તી મ જાએને રંકાએ અને ખાવેના ની વેવસ્તા કરે, કેમકે હમું આં હુંનવેણ જગા મ હે .”

૧૩. ઇશુવે એનન કેદૂ, “તમુંસ એનન ખાવા હારું આલો ! હેનવે કેદૂ, “હમારી કને પાંસ રુટજીવી અને બે માસલજીવી ને સોડેને બીજુ કઈસ નહે ; પુંણ હાં, અગર હમું જાએને એન બદ્ મનખ હારું ખાવાનું વેસાતું લેજીયે, તે થાએ સકહે .” વેય મનખ તે પાંસ હજાર માણસેસ લગ-ભગ હે . તર ઇશુવે પુંતાન સેલને કેદૂ, “હેનન પસા-પસા કરેને ટુકડી-ટુકડી મ બેહાડ દો હેનવે વેમેસ કરું , અને બદ્ને બેહાડ દેદ .

તર ઇશુવે પાંસ રંટજીવી અને બે માસલજીવી લીદી, અને હરગ મએ ભાળેને ધનેવાદ કરેને તુંડે-તુંડેને સેલને આલતો જ્યો કે મનખને આલે .

તર બદ્ ખાએને ધાફેજીય, અને સેલવે બસેલ બટક ન બાર ટુંપલ ભરેને ઉપાડ્ય .